

Fernando. - Špinarová Věra

Bb

1, Vzpomínáš jak já, Fernando

,

vzpomínáš tu noc,

Gmi

kdy poprvé jsi pod mým oknem stál.

Cmi

Noc krásná jak dnes, Fernando,

a s tvou písní vánek

F

spící plání k horám odlétal.

Náhle obzor potemněl

Bb

a v zápětí vřením bubnů bíle vzplál.

2, Blížili se k nám, Fernando,

a já stála se svým stínem

oba stejně bezbranní.

Bála jsem se tak, Fernando,

jak se bojí o svou lásku

všichni zamilovaní,

a když viděl jsi mou tvář,

ukryl jsi beze slova můj strach do dlaní.

F

R: Pláštěm dýmu jsi mou láskou šel,

Bb

tou výhnní střel, Fernando,

F

vzduch se v sálajícím žáru chvěl,

Bb

s tou písní zněl, Fernando.

G

I když nepřiznáš, že jsi se bál,

C7

stejně jak já.*

F

Z tvého strachu mohou v stínu cest

Bb

dnes růže kvést, Fernando.

3, Přešlo mnoho let, Fernando,

tvé čelo vrásky brázdí,

vlasý stříbro protkává.

Ale dnešní noc, Fernando,

jako tenkrát září velké lásky

zvolna roztává,

to, že slyším trubky znít

je tím, že vzpomínka v nás věčně zůstává.

R: Pláštěm dýmu ...

- 3x Z tvého strachu ...